

Иродъ останѣлъ твърдѣ доволенъ отъ това, гдѣто привели Исуса Христа до него. Той былъ слушалъ много нѣчто за Исуса, любопытствовалъ да Го види и надѣялъ ся, че Той ще направи прѣдъ очи-тѣ му нѣкое чудо. Той Му направилъ много вопросы, на които Исусъ Христосъ ни думъ не отговорилъ. Между това архіереи-тѣ не прѣставали да Го обвинявать; такожде и на всички-тѣ обвиненія Спаситель не давалъ никакъвъ отговоръ. Иродъ, оскърбенъ отъ мълчаніе-то Му, позволилъ на воины-тѣ си да ся ругаятъ надъ Него и, като Го облѣкълъ въ бѣлѣ дрехѣ, отпратилъ Го пакъ до Пилата (Лук. 23. 6—11).

Иродъ и Пилатъ имали враждѣ помежду си, но отъ него время ся примирили и станѣли пріатели; зачото, ако Пилатъ и да отпратилъ отъ себе Исуса Христа само за да ся избави отъ непріятно-то дѣло, но Иродъ почелъ постыжѣнка му за твърдѣ голѣмъ знакъ отъ уваженіе, оказанъ на царско-то достоинство отъ правителя Римскій, и останѣлъ твърдѣ доволенъ.

ГЛАВА LXXXV.

12 Пилатъ ся старае да освободи Исуса Христа.

Израилтяне-тѣ имали обычай, за воспоминаніе на избавленіе-то си отъ робство-то Египетско, да прощавать на празникъ Пасхѣ одного отъ осѣдены-тѣ на смърть прѣстѣпници и да го освобождавать изъ темницѣ-тѣ. Вслѣдствие на тоя обычай, прѣдъ дома на Римскія правитель ся събрало множество народъ. който просилъ да освободятъ одного отъ прѣстѣпници-тѣ.

Пилатъ искалъ да ся воспользова отъ тоя случай, та да спаси Исуса Христа. Въ това время имало единъ прѣстѣпникъ, по имя Варавва, туренъ въ темницѣ за возмущеніе, произведено въ града, и за убійство.